

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobkyně: **Y. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, Nad Štolou 3, Praha 7, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2005, č. j. 60 Az 137/2004 - 26, a o kasační stížnosti žalobkyně podané proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2005, č. j. 60 Az 137/2004 - 48,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 2. 2005, č. j. 60 Az 137/2004 – 26, **se z a s t a v u j e**.
- II. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2005, č. j. 60 Az 137/2004 – 48, **se z a s t a v u j e**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 15. 3. 2005 u Krajského soudu v Ostravě se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 3. 2. 2005, č. j. 60 Az 137/2004 - 26, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 7. 2004, č. j. OAM-2172/VL-10-08-2004, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatelka současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2005, č. j. 60 Az 137/2004 - 48, bylo rozhodnuto tak, že se stěžovatelce zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti neustanovuje. Proti tomuto rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě podala stěžovatelka kasační stížnost ze dne 1. 8. 2005.

Krajský soud v Ostravě předložil dne 16. 9. 2005 věc k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyšší správní soud poučil dne 13. 10. 2005 účastníky řízení o složení

senátu Nejvyššího správního soudu, který je podle rozvrhu práce povolán věc projednat a rozhodnout, a rovněž o možnosti namítnout podjatost soudce. Účastníci řízení podjatost soudců nenamítli.

V podání ze dne 29. 12. 2005, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 12. 2005, stěžovatelka uvedla, že obě kasační stížnosti, t. j. jak kasační stížnost ze dne 15. 3. 2005 proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 137/2004 – 26 ze dne 3. 2. 2005, tak kasační stížnost ze dne 1. 8. 2005 proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 137/2004 – 48 ze dne 18. 7. 2005, bere v celém rozsahu zpět a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud řízení o těchto kasačních stížnostech zastavil, a tím ukončil azylovou proceduru stěžovatelky v České republice.

Podle ustanovení § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („s. ř. s.“), soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Řízení o kasační stížnosti je plně ovládáno zásadou dispoziční. Stěžovatel, jehož procesní úkon vůči soudu spočívající v podání kasační stížnosti vyvolává řízení o přezkoumání rozhodnutí krajského soudu tak zpětvzetím kasační stížnosti dává najevo svou vůli, aby soud v řízení nepokračoval.

Jelikož stěžovatelka vzala své kasační stížnosti zpět, a projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasačních stížností, nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud řízení o kasačních stížnostech zastavil, jak mu to ukládá ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

Za této procesní situace, kdy vzala stěžovatelka své kasační stížnosti proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě o zamítnutí žaloby ve věci neudělení azylu, a proti usnesení Krajského soudu v Ostravě o neustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti stěžovatelky, zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nemohl samostatně zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto se tímto návrhem nezabýval.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud, vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu